

Шляхтич

Руданський Степан Васильович

Мша кінчилась у костьолі,
Люд порозсипався,
У костьолі тільки шляхтич
Убогий зостався.

Та ще десь за образами
Захристиян лазить,
То святих там заслоняє,
То в них світло гасить.

Обдивився кругом шляхтич —
Не видно нікого,
Та живенько, де Антоній,
Припав до святого:

«Włagam cię, człowieczku święty!
Włagam cię, Antoni!
Podaj, serce, mnie pieniędzy,
Niech ja kupię koni!» *

А тут йому з-за святого
Грубий голос чути:
«Nie dam, nie dam dla gałgana,
Nie dam i na buty!» **

І в минуті бідний шляхтич
На ноги схопився,
Подивився на святого,
Ближче підступився.

«Dależ, nie, Antoni święty,—
Каже до świętego.—
Tylko nie kpj — jestem szlachcic,
Nie pozwalam tego!» ***

*Благаю тебе, святий чоловіче,
Благаю тебе, Антонію!
Дай, серце, мені грошей,
Я куплю коней! (польськ.) — Ред.

**Не дам, не дам негідникові,
Не дам і на чоботи! (польськ.) — Ред.

***Дав ти чи ні, святий Антонію, —
Каже до святого,—
Тільки не глузуй — я шляхтич,

Не дозволяю цього! (польськ.) — Ред.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/shliakhtych